

हेमव

हेमह

हेयः 549

हेमवर्णः, पुं. (हेमवर्णः पर्वतः ।) मुमैरिगिरिः ।
 इति हलायुधः ॥
 हेमपुष्पं स्त्री, (हेमवर्णं पुष्पम् ।) अशोकपुष्पम् ।
 जवापुष्पम् । इति मेदिनी ॥
 हेमपुष्पः, पुं. (हेमवर्णं पुष्पं यस्य ।) चम्पकवृक्षः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
 “चाम्प्ययश्चम्पकः प्रोक्तो हेमपुष्पश्च स स्मृतः ॥”
 अशोकः । अस्य पर्यायो यथा,—
 अशोको हेमपुष्पश्च बभ्रुलस्तस्त्रपल्लवः ।
 कङ्कलिः पिण्डपुष्पश्च गन्धपुष्पो नटस्तथा ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 हेमपुष्पकः, पुं. (हेमवर्णं पुष्पं यस्य । कप ।)
 चम्पकवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ३३ ॥ लोभः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेमपुष्पिका, स्त्री, हेमवर्णं पुष्पं यस्याः । कन्
 + टाप्. अत इत्त्वम् ।) स्वर्णयुधिका । इत्य-
 मरः । २ । ४ । ७१ ॥ (तथास्याः पर्यायः ।
 “युधिका गणिकास्वहा सा पीता हेमपुष्पिका”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 हेमपुष्पी, स्त्री, (हेमवर्णं पुष्पमस्याः । गौरा-
 दित्वात् ङीष् ।) मणिष्ठा । इति शब्दमाला ॥
 स्वर्णजीवन्ती । इन्द्रवारुणी । स्वर्णुली । मुषली ।
 कण्टकारी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेमफला, स्त्री, हेमवर्णानि फलान्यस्याः ।)
 स्वर्णकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेममाला, स्त्री, यमपत्नी । इति केचित् । हेम-
 निर्मिता माला ।) स्वर्णसूत्रम् ॥
 हेममाली, [न] पुं, (हेमेव किरणानां माला-
 स्वस्य । इनिः ।) सूर्यः । यथा भविष्ये ।
 “या शुक्ता कुरुशार्दूल ! वैशाखे मासि वै
 तिथिः ।
 तृतीया साचया लोके गीष्माणेरभिवन्दिता ॥
 शोऽस्यां ददाति करकान् वारिवाजसमन्वि-
 तान् ।
 स याति पुरुषो वीर ! लोकान् वै हेम-
 मालिनः ॥”
 हेममालिनः सूर्यस्य । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 (स्वर्णमालाविशिष्टे, च ॥)
 हेमयुधिका, स्त्री, (हेमवर्णा युधिका ।) स्वर्ण-
 युधिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेमरागिणी, स्त्री, (हेम इव रागोऽस्या
 अस्तीति । इनिः । ङीप् ।) हरिद्रा । इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 हेमलः, पुं, (हेमतदंशं लाति शृङ्गातीति । ला +
 कः ।) स्वर्णकारः । ककलासः । प्रस्तरभेदः ।
 स तु कषपायायः । इति मेदिनी ॥
 हेमलता, स्त्री, (हेमवर्णा लता ।) स्वर्णजीवन्ती ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्वर्णजीवन्तीशब्देऽस्या
 विषयो ज्ञातव्यः ॥)
 हेमवल, स्त्री, (हेम्ना वलते शोभते इति ।
 वल् + घञ् ।) मौक्तिकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेमवलमिति साधुपाठः ॥

हेमशङ्खः, पुं. (हेमवर्णः शङ्खोऽस्य ।) विष्णुः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हेमशिखा, स्त्री, (हेमवर्णा शिखास्याः ।) स्वर्ण
 क्षीरी । इति शब्दरत्नावली ॥
 हेमसार, स्त्री, (हेम सारयति निर्मलो करो-
 तीति । सृ + णिच् + णञ् ।) तुल्यम् । यथा—
 “तल्यके तु शिखिषां हेमसारं मयूरकम् ।”
 इति रसचन्द्रिका ॥
 हेमसूत्रकं, स्त्री, (हेम्ना सूत्रमत्र । कप् ।)
 हारविशेषः । इति धरणिः ॥
 हेमहस्तिरथः, पुं, (हेमनिर्मितहस्तिविशिष्टो
 रथो यत्र । स तु दा + क्त्विच् ।) महा-
 दानविशेषः । तद्विवरणं यथा—
 “अथातः संप्रवक्ष्यामि हेमहस्तिरथं शुभम् ।
 यस्य प्रदानात् भवनं वैष्णवं याति मानवः ॥
 पुण्यां तिथिं समासाद्य तुलापुरुषदान-
 वत् ।
 विप्रवाचनकं कुर्यात् लोकेशावाहनं बुधः ॥
 ऋत्विक्खण्डपसम्भारभूषणाच्छादनादिकम् ।
 अवाप्युपोषितस्तद्वत् ब्राह्मणैः सह भोजनम् ॥
 कुर्यात् पुष्परथाकारं काञ्चनं मणिमण्डि-
 तम् ।
 वलभीभिर्विचित्राभिस्तत्तत्समन्वितम् ॥
 लोकपालाष्टकोपेतं ब्रह्माकेशिवसंयुतम् ।
 मध्ये नारागणोपेतं लक्ष्म्या चैव समन्वितम् ॥
 कृष्णाजिनतिलद्रोणं कृत्वा संस्थापयेद्भुजम् ।
 तथाष्टादश धान्यानि भाजनामनचन्दनैः ॥
 दीपकोपानहच्छत्रपत्रं पादकान्वितम् ।
 ध्वजे तु गरुडं कुर्यात् कूवराग्रे विनायकम् ॥
 नानाफलममायुक्तमुपरिष्ठादितानकम् ।
 कौषेयपञ्चवस्त्रञ्च अन्नानकुसुमान्वितम् ॥
 चतुर्भिः कलसैः सार्द्धं गोभिरष्टाभिरन्वितम् ।
 चतुर्भिर्हेममातङ्गैर्मृत्पादाभिवभूषितम् ॥
 स्वरूपतः करिभ्यान्तु युक्तं कृत्वा निवेदयेत् ।
 कुर्यात् पञ्चपलादूर्ध्वमभावादपि शक्तितः ॥
 ततो मङ्गलगन्धेन स्नापितो वेदपुङ्गवैः ।
 त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य गृहोत्तकुसुमान्धलिः ॥
 इममुच्चारयन्मन्त्रं ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
 नमो नमः शङ्करपद्मजार्क-
 लीकेशविद्याधरवासुदेवैः ।
 त्वं मन्यसे वेदं पुराणं यज्ञं
 तेजोमयस्यन्दनं पाहि तस्मात् ॥
 यत्तत् पदं परमगुह्यतमं सुरारि-
 रानन्दहेतुं गुणरूपविभूतमन्तः ।
 योगैकमानसहृदो मुनयः समाधौ
 पश्यन्ति तत्त्वमसि नाथ रथेऽधिरुद्धः ॥
 यस्मात्त्वमेव भवसागरसंयुताना-
 मानन्दभाण्डभृतसम्पन्नपात्रपात्रम् ।
 तस्मादघौघशमनेन कुरुप्रसादं
 चामीकरभरयमाधवसंप्रदानात् ॥
 इत्थं प्रणम्य कनकभरथप्रदानं
 यः कारयेत् सकलपापविमुक्तदेहः ॥

विद्याधरामरमुनोद्भगणाभिजुष्टं
 प्राप्नोत्यसौ पदमतोद्भयमिन्दुमौलिः ॥
 कृतदुरितवितानादुत्सहस्रं जाल-
 व्यतिकरकृतदः होद्वेगभाजोऽपि बभूवुः ।
 नयति च पितृपुत्रान् बाण्यवानप्यशेषान्
 कृतगजयदानं शाश्वतं सद्यः विष्णोः ॥”

इति मत्स्यपुराणे महादानानुकीर्तने हेम-
 हस्तिरथप्रदानिको नाम २८२ अध्यायः ॥
 हेमा, [न] पुं, बुधग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 हेमा, स्त्री, (हेम हेमवर्णमव्ययस्य इति अच् ।
 टाप् ।) अमरसः । सुन्दरी स्त्री । इति
 केचित् ॥
 हेमाङ्गः, पुं, (हेमेव पीतवर्णस्य यस्य ।) गरुडः ।
 सिंहः । सुमेरुः । ब्रह्मा । इति मेदिनी ॥ चम्पक-
 वृक्षः । इति शब्दरत्नावली ॥ विष्णुः । इति
 तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ हेमवर्णशरीरे, स्त्री ।
 तदयुक्ते, च ॥
 हेमाद्रिः, पुं, (हेममयोऽद्रिः ।) सुमेरुपर्वतः ।
 इत्यमरः । १ । १ । ५२ ॥ क्षत्रियराजविशेषः ॥
 स च चिन्तामणिकामधेनुवाहनसनामक-
 स्मृतिसंग्रहकारकः । यथा,—
 “तस्यास्ति नाम हेमाद्रिः सर्वश्रीकरण-
 प्रभुः

निजोदारतया यय सर्वश्रीकरणप्रभुः ॥

अनेन चिन्तामणिकामधेनु-
 कल्पद्रुमानामैतनाथ दत्तान् ।
 विलोक्य शङ्के किमस्य सर्व-
 गोर्विण्णनाथोऽपि करप्रदो भूत् ॥
 अथामुना धर्मकथादरिद्रं
 वैलोक्यमालोक्य कलेर्वलेन ।
 तस्योपकारे दधतातुचिन्ता
 चिन्तामणिः प्रादुरकारि चारुः ॥

पञ्चखण्डात्मके शास्त्रे व्रतखण्डादनन्तरम् ।
 दानखण्डमिदं तत्र द्वितीयमथ कथ्यते ॥
 इति तत्कृतचतुर्विंशतिनामणौ दानखण्डो-
 यः श्लोकाः ॥

हेमाद्रिजगणः, पुं, (हेमाद्रौ जोर्यतीति । जृ +
 ण्युः ।) स्वर्णक्षीरी । इति रत्नमाला ॥ (अस्य
 पर्यायविवरणादिकं स्वर्णक्षीरीशब्दे ज्ञात-
 व्यम् ॥)

हेमाङ्गः, पुं, (हेम हेमवर्णस्याह्वयते स्ववर्णेन
 स्वर्गते इति । आ + ङे + कः ।) वनचम्पकः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (हेम्ना आह्वा आह्वा
 यस्य ।) वुस्तूरः । कनकाह्वयशब्ददर्शनात् ॥
 हेमाङ्गा, स्त्री, (हेम्ना आह्वा आह्वा आह्व्या
 यस्याः ।) स्वर्णजीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
 हेम्ना, पुं, बुधग्रहः । यथा,—

“हेलिः सूर्यश्चन्द्रमाः शीतरश्मि-
 हेम्ना विजृम्भो बोधनश्चेन्द्रपुङ्गवः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

हेयः, चि, (हा + “अथो यत्” ३ । १ । ८०
 इति यत् । “इदयति” । ६ । ४ । ६५ । इति